A°. 1855. N°. 86.

DINGSDAG 10 APRIL.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

WAARSCHUWING.

De plaatselijke Schoolcommissie der stad Utrecht in ervaring gekomen zijnde, dat in deze stad meer en meer huisonderwijs wordt gegeven, door de zoodanigen, die, hoezeer eene acte van algemeene toelating in eenig vak van het lager onderwijs hebbende ontvangen, niettemin geene speciale admissie tot het geven van huisonderwijs bezitten, en willende in dit misbruik voorzien en tevens het huisonderwijs regelen, waarschuwen allen, die zulks mogt aangaan, dat met den 1. Julij 1855, het geven van het voormelde huisonderwijs, in strijd met de bepalingen der wet, door de middelen, welke de wet aan de hand geeft, zal worden tegengegaan; blijvende het niettemin aan de Hoofdonderwijzers hier ter stede gevestigd onverlet, om zich ter bekoming eener acte van speciale toelating, als huisonderwijzer aan de plaatselijke schoolcommissie te wenden, terwijl allen, die nog geene aanstelling van hoofdonderwijzer hebben bekomen, aan heeren burgemeester en wethouderen bij verzoekschrift, zoodanige admissie behooren aan te vragen, bijaldien zij die mogten verlangen, ten einde te doen onderzoeken, of het bestaande getal huisonderwijzers de verlangde uitbreiding daarvan toelaat, en of de verzoekers de noodige bekwaamheid bezitten in de vakken, waarin zij huisonderwijs zouden wenschen te geven.

Utrecht den 4. April 1855.

Namens de Schoolcommissie voornoemd,

De Secretaris,

P. VAN HEES.

UTRECHT 10 April.

Terwijl het in de laatste dagen schijnt te blijken, dat Engeland meer nog dan Frankrijk zich oorlogsgezind toont, is het misschien niet onbelangrijk te vernemen, wat een Russieschgezind orgaan zegt van de rol, die Groot-Brittanje thans speelt; het zal zelfs te belangrijker wezen, omdat wij meerendeels beheerscht worden door een Westerschgezinden wind, die, men mag het niet ontkennen, niet altijd eene geheel juiste rigting kan geven.

„Uit Brittanje zelf rijzen reeds vele klagten over de gevolgen van een oorlog, die, zoo spreekt men, zoo ondoordacht, zoo ligtvaardig is begonnen. En men waagt het nog niet, er het onheil in zijne volheid van na te gaan!

„Waartoe heeft Engeland den krijg begonnen? De eenige gegronde redenen zijn, dat het de overmagt van Rusland in Turkije wilde fnuiken, en door het behoud van het Ottomannische rijk eene *barrière* wilde stellen tusschen Rusland en de Zwarte zee. Dit zijn redenen, die men kan begrijpen, beter dan wanneer men zegt, dat men den zwakke wilde verdedigen of de beschaving wilde redden: schoone denkbeelden, maar die men in de politiek niet gelooft, vooral niet als men er aan denkt, dat zelfzucht in de staatkunde steeds zoo hoogen toon heeft gevoerd.

„Behalve deze beide zeer duidelijke en geopenbaarde redenen, zijn er echter ook anderen, die tot den oorlog hebben geleid. Bij voorbeeld: men was beducht voor eene landing van Frankrijk, waartegen Engeland weêrloos zou wezen, en heeft daarom bovenal het verbond met Frankrijk gewenscht; — Engeland had er behoefte aan, en werd er door de verzwakking van eigene zeemagt des te meer toe gedreven, om eene vloot te vernielen; — men zag de zich steeds uitbreidende magt van N. Amerika in, en om de aandacht van Engelands zwakte daar tegenover af te leiden, zocht men een anderen vijand; — ook de inwendige moeijelijke positie, de veldwinnende geest van omwenteling dreef sinds 1848 instinktmatig tot een oorlog met Rusland. Daarom verklaarde men den oorlog aan een oud bondgenoot, wiens belangen slechts in Oost-Indië, en dan nog eerst in verre tijden, met dien van Engeland in strijd konden komen. — En wat zijn de vruchten van deze Britsche politiek?

„Voor het oogenblik is de overmagt van Rusland in Turkije gebroken. Maar ten wiens voordeele? Van Frankrijk alleen. Heeft Engeland daarom den oorlog verklaard, om in plaats van eene *mogelijke* Russiesche heerschappij in Konstantinopel eene *zekere* Fransche daar te stellen? Maar men zal zeggen, dat Engeland er belang bij heeft, dat juist Rusland niet in Konstantinopel den baas speelt, omdat men voor de Britsche heerschappij in Indië zekerheid moet zoeken. Men heeft dus Rusland van Azië willen terug houden. Voorzeker zou het bezit van Klein-Azië door Rusland van grooten invloed wezen op het lot van Indië, ofschoon de weg naar Hindostan van Moskau niet over Klein-Azië loopt. Het lot van Indië is, behalve van de zeezijde, steeds van uit Khorassan en Turan beslist. En daarentegen juist doordien Engeland de Russiesche magt belet zich naar de zijde van de Zwarte zee uit te breiden, dringt het die naar Perzië en Hoog-Azië, van waar alleen Engelsch Indië bedreigd kan worden, dringt het die, naar den kant, van waar Engeland het meest van Rusland te vreezen heeft. Tot dusverre heeft Rusland in Azië slechts tegen de rooverhorden gestreden, en toch is het met doel om zijne grenzen te verzekeren reeds zeer digt bij de Engelsche bezittingen gekomen. De voorposten der Orenburger grenzen zijn sinds 2 jaren reeds nader aan de Eng. grensplaatsen Attock en Peschaur gekomen, dan Moskau bij Perekop ligt. De tegenwoordige oorlog kan slechts strekken, om het gevaar van Engeland van die zijde eenige tientallen van jaren naderbij te brengen. Wel is vooralsnog een togt van een Russiesch leger naar Indië schijnbaar eene onmogelijkheid; maar men weet met hoeveel vastheid, met hoe goed gevolg Rusland reeds in Azië is doorgedrongen; men weet, dat op den duur de Europeaan steeds op den Aziaat zegeviert; dat *Alexander* de Groote en zoo menig Aziatiesch veroveraar met overwinning van veel grootere moeijelijkheden in Indië is gedrongen, — en het is dus zoo onmogelijk niet, dat Rusland voor den tegenwoordigen oorlog vergelding zal zoeken in Zuid-Azië, waar Engelands heerschappij slechts houdbaar is, zoolang zij met geen krachtige naburen te kampen heeft. Hoeveel nader heeft Engeland zich dus niet in de toekomst het gevaar op den hals gehaald, en dat alleen, om aan Frankrijk de heerschappij in de Middellandsche zee te verzekeren?

„Engeland duchtte eene landing van een Fransch leger; dat moest men voorkomen! Wat doet men daartoe? Men offert zijn geheele leger op; men had kerntroepen ten getale van bijna 60,000 man; zoo goed als niets is daarvan over: het eenige redmiddel tegen eene landing heeft men zelfs uit de hand gegeven; en ofschoon de Eng. regementen op zich zelve zoo uitstekend waren, als eenig ander, is het openbaar geworden, dat de geheele organisatie van het leger zóó slecht was, dat slechts eene hervorming, die den toestand van het leger in zijne grondslagen moet aantasten, en dus veel tijd zal vorderen, in staat zal wezen, herstelling aan te brengen. En de vloot, het tweede redmiddel tegen eene landing, ze heeft haar *prestige* verloren. Met moeite heeft Engeland eene slechts weinig uitgebreider vloot, dan de Fransche kunnen bemannen, de admiraals heeft men moeten terugroepen, en in plaats van eene vloot te vernielen, heeft men naast zich eene magtige marine in 't leven geroepen, waaraan keizer *Napoleon* de grootst mogelijke uitbreiding geeft, terwijl het zich ontwikkelende Rusland spoedig eene vloot in de Zwarte zee zal herbouwd kunnen hebben.

„Het moge gelukt zijn, dat men de aandacht der Britsche natie heeft afgeleid van de magts uitbreiding van N. Amerika, waartoe zal dat baten? N. Amerika laat trouwens geen tijd verloren gaan. Eene onder Engelands bescherming staande stad is door de magtige Republiek gebombardeerd; op de landengte van Panama is een staat opgerigt, geheel van de Unie afhankelijk, waardoor de verbinding tusschen de Atlantische en Stille Zuidzeeën geheel in hare magt is; een nieuw stuk van Mexiko heeft men verworven, de marine wordt versterkt, en al heeft de Unie slechts een leger van 14,000 man, dit is eene kern, waaruit de N. Amerikanen hebben getoond binnen kort een magtig leger te kunnen daar stellen. De *N. Amer. clippers* doorklieven in onnoemelijk aantal de baren en geven aan de Unie eene magt, waarmede zij den zeehandel der geheele wereld zoude kunnen fnuiken. Weldra zal de Eng. natie ontwaken, en voor de overmagt moeten bukken, die aan gene zijde van den Oceaan zich ontwikkelt, terwijl men zelf de laatste krachten verspild heeft, om zich tegen zulke overmagt te kunnen verzetten.

„De inwendige toestand van Engeland is nog slechter geworden, sinds de oorlog is uitgebroken. De omwentelingsgeest is slechts gevoed, de ministers zoeken zich vast te houden, maar worden geslingerd door de openbare meening, de gewigtigste handelingen van de uitvoerende magt, zelfs de dienstverrigtingen van de generaals, die tegenover den vijand hebben gestaan, worden aan het onderzoek prijs gegeven van een komitee van onderzoek. De heerschappij van de dagbladpers is tot eene hoogte gevoerd, zooals de geschiedenis er geen voorbeeld van kent. De demokratie heft het hoofd overal op. De beweging is zoo algemeen, dat de ministers er door worden medegesleept:

„Dat alles heeft Engeland verworven, zich zelf berokkend, terwijl het zich zelf wil diets maken dat het hèt zwaard heeft gewet, om Rusland's overmagt te fnuiken en Turkije te behouden! Om zijn eigen val te verhaasten, heeft het Protestantsche Engeland zich dus met het Ultramontanisme verbonden! Zoo ver is het gekomen!"

Wij hebben het bovenstaand uittreksel van eene zoo eigenaardige zienswijze medegedeeld, omdat er zeker veel in is, dat de aandacht waard is; we zullen er niet behoeven bij te voegen, dat wij evenwel in 't algemeen de zienswijze van den schrijver niet deelen. Veel waars zegt hij, maar er is zeker evenveel in zijne beschouwingen, dat onjuist is toegelicht. We zullen dat niet nader aantoonen, ieder, naar zijne bijzondere meening, latende kiezen, wat hem in deze korte beschouwing aannemelijk schijnt.

— In afwachting van hetgeen welhaast bekend zal worden omtrent de Weenerkonferentie, die gister of heden weder moet zijn bijeengekomen, en waaraan dan de beide ministers van buitenl. zaken *Drouijn de Lhuys* en *Ali Pacha* zullen hebben deelgenomen, mag men met eenige goede verwachting wijzen op de vredelievende taal, waardoor de Fransche dagbladpers zich weder kenmerkt. Het is niet alleen het *J. des Débats*, maar ook de meer onder den invloed der regeringsmannen staande *Constitutionnel*, die zeer bezadigd is in zijne taal. Beide erkennen, dat men het te Weenen omtrent de 1e, 2e en 4e voorwaarde in beginsel eens is, maar dat alleen omtrent de 3e voorwaarde nog onderling moet worden overeengekomen. Wel geven nu de Duitsche berigten te kennen, dat men te Weenen en Berlijn weinig hoop heeft op een gunstige beschikking van Rusland, maar men denkt steeds, dat de heer *Drouyn* niet naar Weenen zou gegaan zijn, als hij niet verwacht had tot eene overeenkomst te kunnen geraken. Bij alle mogendheden heerscht de overtuiging, mag men aannemen, dat Europa niets vuriger verlangt, dan den vrede, en dat men door eene onberekenbare

opoffering van menschenlevens en schatten niet ligt veel verder zal komen, dan tot hetgeen Rusland thans reeds werkelijk in verschillende opzigten heeft toegegeven, en met gemeen overleg thans schijnt te kunnen geregeld worden.

Men zegt, dat Rusland eene schikking goedkeurt, door Pruissen aangeboden; men zie omtrent deze zaak onder Parijs; ook Oostenrijk moet tevreden wezen, nu de Donau aangelegenheden geregeld schijnen, waaraan het voornamelijk hecht, terwijl Engeland genoegzaam zijne rekening meent te vinden in een tweede Gibraltar in de Zwarte zee, dat zijn weg naar de Indiesche bezittingen zou kunnen beschermen. Alleen Frankrijk zou bij die schikking het slechtst er af wezen en met groote kosten zich alleen de stelling van *sentinelle perdue* hebben verworven, daar het weinig kans zou hebben bij een oorlog met Engeland eene positie in de Zwarte zee te behouden. Ook Turkije moet weinig ingenomen zijn met de geheele opening der Zeestraten. Maar teregt is het door het *J. des D.* gezegd, dat wanneer de Westmagten het met Rusland eens zijn kunnen worden, Turkije al zeer ligt zich tevreden zal toonen.

In de Spaansche Cortes schijnt de wet, waarbij aan de nationale militie verboden wordt, zich als militair ligchaam met staatkundige aangelegenheden in te laten, stellig te zullen worden aangenomen. — Den 7. was de bisschop van Osma, die in oppositie was gekomen tegen de regering, wegens de wet op den verkoop der kerkelijke goederen, naar Cadix gezonden, om er de nadere bevelen der regering af te wachten. — Bij een kon. besluit, den 3. door het officiëel blad van Madrid bekend gemaakt, is bepaald, dat tot nadere regeling geene priesters meer zullen mogen worden benoemd, omdat het noodzakelijk schijnt, dat het aantal dier geestelijke heeren niet meer zij, dan de behoeften des lands vereischen.

— Bij den minister van binnenl. zaken is, onder meer andere giften, ten behoeve van de noodlijdenden door den watersnood, ontvangen van iemand die verlangt onbekend te blijven, een certifikaat 3 pCts. Nederl. schuld groot in kapitaal *f* 1000, met de koupons, waarvan de eerste verschijnt 1 September 1855.

— Ter aanvulling van ons vroeger berigt, omtrent het brengen van wijziging in de tegenwoordige indeeling der kiesdistrikten en het vermeerderen van het getal leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal met 3, vernemen wij, dat de Hooge Regering nog geen bepaald besluit moet hebben genomen, of voorgesteld zal worden den tegenwoordigen regel van groote kiesdistrikten te behouden, dan wel een ander stelsel van indeeling te volgen. Wat de vermeerdering van het getal leden betreft, zoo zoude het voornemen bestaan, om te Amsterdam, Rotterdam en in een der distrikten van Friesland, alwaar de toeneming der bevolking zich gedurende de laatste 5 jaren het sterkst heeft doen gevoelen, 1 lid meer te doen verkiezen. Bij die kiesdistrikten zouden dan echter nog andere gemeenten worden gevoegd. *H.bl.*

— De *Amst. Ct.* bevatte onlangs een adres uit Almelo, houdende opgave van bezwaren tegen de kieswet, en aanwijzing hoe eenige hoofdbepalingen derzelve in strijd zijn met de Grondwet, iets waarop, bij de herziening van genoemde wet, volgens art. 99, zal behooren gelet te worden.

Adressanten brengen hunne bezwaren hoofdzakelijk uit tegen den census, tegen de wijze van zamenstelling der kiesdistrikten, en tegen de wijze van zamenstelling van het kiesdistrikt Almelo.

Ten aanzien van den census, wordt er gewezen op de onevenredigheid van denzelven in de verschillende gemeenten: de census voor Tilburg is bijv. *dezelfde* als voor Urk, Wijk aan Zee en eene menigte andere kleine en zeer behoeftige gemeenten, terwijl zelfs voor Absrigt en zeer vele andere dergelijke onaanzienlijke gemeenten de census *hooger* is dan die voor Tilburg; zijnde vooral de ongelijkheid van den census tusschen Noord-Brabandsche en Limburgsche gemeenten en die van andere provinciën. Voor Dordrecht is bijv. de census op *f* 70 gesteld, voor Delft op *f* [illegible], voor Sneek op *f* 46, voor Gouda op *f* 44, voor [illegible] op *f* 40 en daarentegen voor 's Bosch op [illegible]; voor Maastricht op *f* 34, voor Breda op [illegible] voor Venlo op *f* 26 en voor Tilburg op *f* 20; wordende, ten aanzien van de zamenstelling der kiesdistrikten, gewezen op de onregelmatige splitsing van het voormalige kiesdistrikt Heusden, en van de distrikten Nijmegen en Leijden.

De adressanten verzoeken derhalve, dat het Z. M. behagen moge, de bepalingen te verordenen, waarbij hunne bezwaren worden opgeheven, en daarmede een einde zal worden gemaakt aan de woelingen eener partij in den Staat, die, daarin door de kies-wet zoozeer begunstigd, steeds werkt ten nadeele van het vaderland.

— Te Loenen heeft de provinciale kollekte opgebragt *f* 200,85 en de rijkskollekte *f* 305,20, — Te Loenersloot de prov. kollekte *f* 25,50 en de rijkskollekte *f* 35,30.

— In eenen partikulieren brief uit het Geldersche dorp Haaften wordt o. a. het volgende medegedeeld:

„Ook hier leed de gemeente veel door den watersnood. Het wintergewas is vernield, en donker zijn de uitzigten voor den aardappelbouw.

„Reeds in den voorwinter was de armoede hier akelig, de bedelarij werd algemeen en men begreep, die met kracht te moeten weren, om eene volslagene verwildering af te wenden. Daartoe echter waren middelen noodig.

„Wij hebben op onze ruim duizend zielen slechts twaalf gegoeden. Elk spande zijne krachten in: ook de minvermogende droeg zijn penningske bij, en wij bragten de *f* 600 bijeen. Langer dan 1 Maart strekten die middelen niet. Dan hoopte men op den arbeid, maar hoezeer werd die hoop teleurgesteld!

„Tijdens den aardappelnood in 1846 is Haaftên jammerlijk misdeeld gebleven bij de toen gedane kollekte, waarbij het hier geweest is dat een dood paard voor de derde maal is opgegraven geworden om er van te eten."

Moge dit berigt dienen om veler deelneming en hulpvaardigheid voor het ongelukkige Haaften op te wekken.

— Naar men verneemt, staat het met de wintergranen in Friesland, althans wat den kleihoek aangaat, niet te gunstig. Zij schijnen door den langdurigen winter nog al vrij wat geleden te hebben, vooral het koolzaad en inzonderheid het in den vorigen herfst 't laatst gezaaide en geplante; de jonge plantjes schijnen niet tegen de koude bestand te zijn geweest. Met de garst schijnt het ook niet te breed te zijn; dezelve is voor het oog als gestorven. Wat de weit aangaat, kan wat gunstiger berigt worden gegeven, deze schijnt er beter tegen te kunnen. Het spreekt echter van zelf: het voorjaarsweêr kan in dezen veel doen; want welk landbouwer weet niet bij ervaring, dat eenige groeizame voorjaarsdagen soms als met een tooverslag de schijnbaar doodsche akkers in groene velden kunnen herscheppen.

— De *Amst. C.* berigt, dat den 25. dezer te Amsterdam eene tentoonstelling van photographiesche kunst zal worden gehouden in de zalen van de Maatschappij *Arti et Amicitiae*, waartoe zoo buitenlandsche als Nederlandsche photographisten hunne bijdragen zullen inzenden.

— Naar men verneemt, zal Zr. Ms. stoomschip Amsterdam, komm. kapt.-luit. ter zee *J. Spanjaard*, in het begin der volgende maand van het Nieuwe Diep naar Oost-Indie vertrekken, en gedurende de reis de Nederlandsche bezittingen op de Westkust van Afrika bezoeken.

— De Rijnhoogte te Keulen was den 9. April voet 5½ duim; (9 voet 2½ d. Rijnl.)

DEN HELDER 9 April.

Te Texel binnen gekomen Anna Arnoldina, kapt. *v. Wijk*; Stad Stavoren, kapt. *Hoekstra*, beiden van Suriname; Telegraaf, kapt. *Rolufs*, Schoon-Verbond, kapt. *Veenstra*, beiden van Banjoewangie; Sirius, kapt. *Mesnard*, van Akyab.

DUITSCHLAND.

WEENEN 6 April.

Gister had de gewone voetwassching van 12 arme mannen en vrouwen door den keizer plaats, in tegenwoordigheid der gezanten. — Het verblijf van den heer *Drouijn* wordt op 10 dagen gesteld.

De hoop op vrede blijft bestaan, maar zeer zwak; zelfs de *N. Pr. Z.* waarschuwt zijne lezers, niet te veel op een goeden uitslag te rekenen.

Ons leger in Galicië moet reeds aan ernstige ziekte lijden. Een groot aantal geneesheeren is naar het leger afgezonden.

Uit Aleppo heeft men van den 12. Maart berigt nopens het verslaan der opstandige Kurden bij Charlagha, op den 20. Feb. door de Turken. *Mehemet Pacha* trok met 10,000 man tegen hen op; en, na een gevecht van 4 uren, werden de Kurden verdreven; zij namen de wijk in het gebergte, achterlatende 150 dooden en 600 gevangenen.

WEENEN, Zaturdag 7 April.

De minister van buitenlandsche zaken van Frankrijk, de heer *Drouyn de Lhuys*, heeft heden een bijzonder gehoor bij den Keizer gehad.

TRIEST, Zaturdag 7 April.

Ali-Pacha, minister van buitenlandsche zaken van Turkije, is met eene paketboot van Konstantinopel alhier aangekomen. Hij had den 31. Maart die hoofdstad verlaten, en is van hier onmiddelijk naar Weenen vertrokken om deel aan de konferentien te nemen.

De Egyptische troepen, die te Konstantinopel waren, hebben zich aldaar ingescheept, om zich naar Eupatoria te begeven.

De uitvoering van het vonnis, door den grooten raad van Turkije tegen *Mustapha-pacha* uitgesproken, was uitgesteld uithoofde van de ziekte van dien pacha.

BERLIJN, 8 April.

De *N. Pr. Z.* meldt, dat generaal *v. Wedell* steeds hier vertoeft; al wat van hem dus in de laatste dagen is gemeld is onjuist.

De *Voss. Z.* wil weten, dat Rusland de voorstellen der Westmagten op de 3e voorwaarde bepaald afwijst. Gaat de konferentie uiteen, dan zal Oostenrijk, zoo meldt men, dadelijk de geheele mobielverklaring van het Duitsche Bondsleger te Frankfort vragen.

— Door het losgaan van den Weichsel in de eerste dagen dezer maand, is de gemeenschap, zoo schrijft men uit Koningsberg van den 5. dezer, voor een groot deel, zoowel over den spoor- als straatweg op onderscheidene punten gestremd.

HAMBURG, 7 April.

Ofschoon Rusland zich op 't ergste heeft voorbereid en een leger van 100,000 man onder een der uitstekendste generaals in Finland heeft vereenigd, vraagt men zich af, of dit jaar wel iets belangrijks daar zou kunnen plaats grijpen? Nog geene maatregelen zijn door de Westmagten genomen, om een leger van 100,000 man bijv. over te brengen, en daar er slechts 4 maanden zijn, waarin men in Finland kan ageren, zou de zomer wel voorbij wezen, alvorens men alles tot eene landing van zulk eene strijdmagt had in gereedheid gebragt.

ENGELAND.

LONDEN, 7 April.

Het bedrag der inschrijvingen ten behoeve der weduwen en weezen der soldaten van het Engelsche leger in de Krim is reeds tot meer dan een millioen £ (meer dan twaalf millioen guldens) geklommen.

De generaal sir *de Lacy Evans*, vernomen hebbende, dat de kiezers van Westminster hem een geschenk van groote waarde wilden aanbieden uit erkentelijkheid voor zijn gedrag in het Oosten, heeft er beleefdelijk voor bedankt, verklarende dat de betuigde erkentelijkheid der kommissie hem meer dan voldoende was.

De *Times* maakt aanmerking op de schadevergoedingen, welke de minister van oorlog aan de gewonde officieren uit de Krim heeft verleend. Hij zegt: een officier ontvangt 133 £ voor het verlies van een arm, terwijl een vaandrig slechts 95 £ ontvangt voor het verlies van een been, 't welk hem noodzaakt de dienst te verlaten. Sir *Thomas Troubridge*, een der dapperste soldaten van het leger, ontvangt 584 £ voor het verlies van den regter arm en het linker been, 't welk hem voor altijd onbruikbaar maakt, terwijl de brigadier generaal *Torrens* 520 £ ontvangt voor eene wonde aan de borst. De graaf *van Erroll*, kapitein der Karabiniers, ontvangt 211 £ voor het verlies van den wijsvinger van de regter hand; en de vaandrig *Annesley*, van de Schotsche fuseliers, bekomt nog geen 100 £ voor het verlies van 23 tanden en een gedeelte van de tong, hem door een kogel ontnomen. De vaandrig *Braybrook* ontvangt 47 £ voor eene wonde aan de regter dij, en kapitein *Berkeley* 212 £ voor eene wonde aan het linkerbeen.

Het vredes-genootschap heeft Donderdag avond te Manchester eene vergadering gehouden, onder het voorzitterschap van den heer *Wilson*. De heer *Bright* heeft eene rede gehouden over den zoo wenschelijken vrede in het Oosten, die zeer toegejuicht is. Hij zeide onderanderen: „Mijne Heeren, ik geloof dat de achtbare mannen van ons land zich gelukkig zouden rekenen, alle misslagen uit te wisschen, die wij gedurende 2 jaren in den oorlog en in de diplomatie begaan hebben. Wij zijn voor Europa vernederd en in een toestand gebragt, waaruit wij moeten geraken. (Bravos.)

„Wij hebben een gouvernement, bestaande uit doorluchtige mannen . . . . door geboorte (gelach), die ons wel willen besturen voor 5000 £ jaar-

lijks, en die boos worden, als men hun gedrag beoordeelt. Nu behoor ik tot degenen, die denken dat er wijsheid, magt, kennis en zedelijkheid in ons land genoeg is, om beter bestuurd te kunnen worden. (Bravo's).

Verder zeide de heer *Bright*, dat men te Konstantinopel een gezant heeft, die wegens zijn lastig humeur van de 27 millioen Engelschen de minst geschikte schijnt, om met andere menschen te handelen, en dat men dien man op zijn post laat, omdat hij er eenmaal is, terwijl men weet, dat hij de persoonlijke vijand van den keizer van Rusland is; — dat men te Weenen een oud en onbekwaam man graaf *Westmoreland* als gezant heeft, en nog een Lord, — altijd Lords! — dat onze minister van buitenl. lord *Clarendon* zelf geene staatkundige meening bezit; — dat men tegenover admiraal *Napier* onredelijk is geweest, maar dat het stellig onverantwoordelijk is, de eer des lands en het leven van duizenden aan mannen toe te vertrouwen wier leeftijd hun gebood, zich terug te trekken; zou een handelaar voor zijne zaken een kommies van 70 jaar naar Odessa zenden, al was de man nog zoo bekwaam? Maar lord *Raglan* is de zoon, de oom en de broeder van edele hertogen! — Wat zal er nu verder in de Krim gebeuren? vroeg de heer *Bright*. De hoop op vermeestering van Sebastopol vermindert elken dag en na de onheilen van den winter, zullen we de onheilen van den zomer krijgen. Het eenigste dat men hopen mag, is, dat lord *J. Russell* zijne eer zal herwinnen, door den vrede te teekenen, nadat hij zoo groot aandeel heeft genomen in de verantwoordelijkheid van het verklaren van den oorlog. Ten slotte somt de spreker alle onheilen op, die de oorlog doet geboren worden, en treedt hij in de beschouwing van wat Engeland zou wezen, als het zich niet in den tegenwoordigen oorlog met zijn oudsten en trouwsten bondgenoot had gewikkeld.

FRANKRIJK.

PARIJS, 7 April.

Het *J. des Debats* bespreekt heden in twee afzonderlijke artikelen de Weenerkonferentiën en de wijze, waarop de Russ. overmagt in de Zwarte Zee schijnt te kunnen worden beperkt.

Volgens het *J. des D.*, zouden de gevolmagtigden het eens zijn geworden over de 4e voorwaarde, de bescherming der Christen onderdanen van den Sultan, gelijk ze over het beschermregt der Donauvorstendommen en de vrije vaart op den Donau reeds in beginsel elkâar hebben verstaan.

De derde voorwaarde blijft alleen het struikelblok. Toen men het vraagstuk der herziening van het verdrag der zeestraten te berde bragt, is het namelijk gebleken, dat de instruktiën der gezanten niet voldoende waren. Intusschen zijn de afzonderlijke en officieuse bijeenkomsten niet gestaakt, toen de konferentie zelve geene zitting hield. In die voorbereidende vergaderingen zijn niet alleen de vertegenwoordigers der grootmagten, maar ook die der staten van den tweeden rang soms gehoord, omdat ook deze belang hebben bij het herstel van den vrede. Daardoor zijn er verschillende voorstellen gedaan van schikking. Er is reeds gesproken van eene beperking der zeemagt van Rusland in de Zwartezee: Rusland zou er in geen geval grooter zeemagt mogen hebben dan door de gezanten te Weenen werd bepaald. — Volgens een ander voorstel, dat van Pruissen is uitgegaan, zouden de Westmagten met toestemming van Turkije op de zuidelijke kust der Zwartezee een maritiem etablissement kunnen daarstellen, als tegenwigt tegen Sebastopol. In beide gevallen zouden de Dardanellen en de Zwarte-zee voor alle oorlogschepen geopend zijn, en de Russ. havens zouden onderworpen wezen aan de verpligtingen van het gewone volkenregt. — Een derde denkbeeld, dat thans te Weenen wordt besproken, is: de zeestraten gesloten te houden, en vast te stellen, dat geen der beide oeverstaten eene zeemagt in de Zwarte zee zou mogen onderhouden. — Een vierde voorstel zou de Dardanellen voor Rusland gesloten, maar voor de overige natiën geopend willen hebben. Alle oorlogschepen zouden zich in de Zwarte zee mogen vertoonen, maar de Russiesche die zee niet mogen verlaten. — Over die voorstellen loopen de onderhandelingen en men hoopt door een dezer hulpmiddelen tot een vergelijk te komen.

Rusland is voorzeker inschikkendsgezind; het wil echter de waardigheid zijner kroon niet prijs geven en het nationaal gevoel niet kwetsen. Daar de Czaar de onafhankelijkheid van andere staten wil eerbiedigen, wil hij ook zelf onafhankelijk blijven. Daarom moeten de Russ. gezanten het denkbeeld van eene beperking der Russ. zeemagt hebben verworpen. Daarentegen moeten zij het 2e voorstel, dat van Berlijn is uitgegaan, goedkeuren. De Russen beweren, dat er overwinnaars noch overwonnenen zijn; daartegen hadden de gezanten der Westmagten verklaard, dat dit onjuist was. De Westelijke strijdmagt hield in de Krim de punten bezet, die zij wenschte, en de Zwarte-zee was geheel in de handen der Westelijke vloten. Toch wilden de Westmagten toegeven, maar ook Rusland moest het op zijne beurt doen.

Rusland heeft het gesloten houden der zeestraten met eene beperkte of met geheel geene Russ. zeemagt, vooral ook verworpen, op grond, dat de Zwarte-zee en hare kusten dan geheel zouden openstaan voor de vloten der zeemagten, en zonder eenige bescherming zijn tegen invallen. Het wederleggen hiervan was gemakkelijk. Eerstens spreken de Russ. gevolmagtigden van oorlogstijd, terwijl men juist ten doel heeft een duurzamen vrede te stichten. Daarbij, de oorlog ontstaat niet zoo plotseling, dat men niet van beide zijden den tijd zou hebben er zich op voortebereiden. En zelfs, waar zijn thans de Russ. schepen? Hebben die thans den inval kunnen verhinderen?

Turkije heeft bezwaren geopperd tegen de opening der zeestraten, die Konstantinopel ten beste zou geven van elke vloot. Sinds het bestaan van het Turksche rijk zijn ze steeds gesloten geweest, als een gevolg van het bezit der tegenover elkaar gelegen kusten. Daartegen is gezegd, dat die sluiting tot dus verre steeds als noodzakelijk is beschouwd, doch dat men thans niet alleen Turkije wil beschermen, dat in de nabijheid van Rusland reeds een gevaar bezit, maar dat men aan de algemeene belangen van Europa denkt; Turkije kon weleens niet altijd even gedienstige bondgenooten kunnen vinden, als thans, rekent Europa de opening der zeestraten voor het algemeen belang noodig, het zal dan zeker niet schromen, die als een nieuw beginsel uit te vaardigen.

Wat de beide voornaamste en eerste voorstellen betreft, de beperking van de Russiesche zeemagt zou weinig baten, als niet tevens de Zwarte zee werd geopend, en er door de Westmagten eene magt werd bijeengebragt, die de Russiesche zou kunnen beteugelen. Stel eens, zegt het *J. des D.*, dat Sebastopol zelfs gevallen was, en dat men aan Rusland oplegde, de vesting niet te herbouwen; wat zou zulk eene bepaling baten, als men niet tevens de noodige magt bij de hand had, om toe te zien, dat de bepaling werd nagekomen? — Maar wat meer is: waartoe zou het dienen, dat men vestingen liet ontmantelen, en het verder bouwen van oorlogschepen in de Zwarte zee verbood, al kon men het? Die middelen zijn barbaarsch; men moet de beschaving niet van de kusten willen verwijderd houden. Zeer zeker ware het wenschelijker, dat men kerken en kantoren, dan citadellen en wallen bouwde; maar het een gaat met het ander gepaard. Hoeveel groote steden in Europa zijn uit legerkampen ontkiemd? Zou de beschaving er bij winnen, als men Rusland kon terug dringen van de kusten? Kon de Westersche beschaving er zich vestigen, men zag liever een tweede Triest, Liverpool of Marseille aan de Zwarte zee, dan Odessa. Maar toch zal men liever Odessa en Sebastopol zelf er wenschen, dan eene woestenij. De Westersche beschaving staat voorzeker hooger dan de Russiesche, maar de Russiesche staat van zaken is nog duizendmaal beter dan de toestand van Klein-Azië. De wijsgeeren der 18. eeuw mogen te hoog hebben geloopen met de schoone gevoelens van *Katharina*, men behoeft daarom niet in een ander uiterste te vervallen en de beschaving in het Oosten te willen vernietigen, omdat die van Rusland nog onvolkomen is. Men wil de herleving van het Oosten: daartoe moet geheel Europa medewerken, en Rusland in de eerste plaats. Maar daarom wil men overwigt in het Oosten, evenmin van Rusland, als van Engeland, Frankrijk of Oostenrijk. Geen rol van erfgenaam mag door iemand worden vervuld. Het Oosten moet alleen aan de Oosterlingen behooren, die slechts den steun en de medewerking der Westerschen behoeven. Dat is de staatkunde, die ook door de konstitutionele monarchie is gevolgd, en die thans ook te Weenen moet voorzitten. Men moet het Oosten versterken, zijne onafhankelijkheid waarborgen, en de Christen bevolking steunen in hare strekking, om de westelijke beschaving te volgen.

PARIJS, 8 April.

De *Const.* ontvangt eene korrespondentie uit Weenen, waarin ook wordt verklaard, dat de 4e voorwaarde van vrede in de 8e zitting van het kongres bij monde door de Russ. gevolmagtigden is aangenomen. Die 4e voorwaarde bevat, dat Rusland afziet van zijne pretentie om een officieel beschermregt over de Oostersche Christenen uit te oefenen en daartoe de oude traktaten, bepaaldelijk dat van Koutchouk Kaïnardji, in te roepen, hetwelk in zoo hooge mate aanleiding heeft gegeven tot dezen oorlog. De mogendheden zullen echter gemeenschappelijk voor alle Christenen het behoud der godsdienstige privilegiën en de welwillende voornemens van den Sultan steunen, de grootste zorg in acht nemende voor de onafhankelijkheid van de kroon des Sultans.

Daar dus ook deze moeijelijkheid is geëindigd, en men mag wachten, zegt de *Const.*, dat de teekening van het geheele protokol op de 3 punten wel zal volgen, moet de vraag of Sebastopol zal vallen in de Krim zelve beslecht worden. Men hoopt voor den 10., wanneer de leden der konferentie weder zullen bijeen komen, uit de Krim eenig belangrijk nieuws te zullen ontvangen. Voldoet dat nieuws aan de verwachtingen der Westmagten, dan zal Rusland dit zeker als een *fait accompli* aannemen; mogten de berigten ongunstig wezen voor de Westersche wapenen, de heeren *Drouyn de Lhuys* en *Russell* zullen dan te beslissen hebben, of de vermeestering van Sebastopol voor de militaire eer zoo noodzakelijk is, om er alle andere belangen aan op te offeren. Eene groote verantwoordelijkheid berust dus op beide staatslieden. Ze moeten met hun geweten het weten overeen te brengen, of de middelen, die men voor het beoogde doel moet aanwenden, in evenredigheid zijn met den uitslag, dien men kan verwachten. De heer *Drouyn* houdt in de plooijen van zijn reismantel de toekomst van Europa. Binnen eene week moet de zaak beslist zijn, want lord *Russell* heeft zijn vertrek reeds bepaald, omdat hij bij de heropening der Parlementszitting den 16. te Londen wil zijn.

Intusschen mag men niet uit het oog verliezen, zegt de *Const.*, welke belangrijke koncessie door Rusland is gedaan, nu het de 4e voorwaarde aanneemt, gelijk hierboven is opgegeven. Rusland offert toch de vruchten op van verschillende op elkander gevolgde oorlogen en van de pogingen, die het sinds eeuwen aanwendde. Dat is meer, dan de inname van Sebastopol zou beteekenen. Daarenboven geeft Rusland geheel en al de vorderingen prijs, die in het beruchte *ultimatum* van prins *Menchikoff* waren vervat, en ofschoon Rusland den 6. Nov. door baron *Budberg* naar Berlijn liet schrijven, dat gemeenschappelijke waarborg der kerkelijke en *burgerlijke* regten der Christenen in Turkije eene voorwaarde *sine qua non* voor den vrede was, geeft het thans toe, dat Rusland geene bijzondere aanspraken kan doen gelden op het beschermregt der Christenen, dat er geene sprake kan wezen der burgerlijke regten, en dat in plaats van het uitsluitend beschermregt, 't welk Rusland zich had toegeëigend, de volle souvereiniteitsregten van den Sultan worden erkend.

De *Constit.* vraagt vervolgens in een eigen artikel of eene zegepraal der Westmagten in de Krim de zaak van den vrede wel werkelijk zou bevoordeelen? Het blad meent van ja, omdat Rusland er voor een deel het vertrouwen in zijne kracht door zou verliezen, en de bedoelingen der Westmagten zeker dezelfden zouden blijven. Voorloopig zijn de 1e, 2e en 4e voorwaarden aangenomen, en voor de 3e heeft men algemeen een uitstel van beslissing noodig geacht, omdat de Russ. gevolmagtigden nieuwe instruktiën moesten vragen, en zoowel de Fransche als Turksche Ministers van Buitenl. zaken werden gewacht, en hunne tegenwoordigheid bij de beslissing van zulk een gewigtig vraagstuk als dat van de herstelling van het evenwigt in de Zwarte-zee van veel belang was. Men was onderrigt van de moeijelijkheden, die zich omtrent dit punt voordeden. Stellig zou de heer *Drouijn* niet naar Weenen zijn gegaan, als hij die moeijelijkheden niet voor oplosbaar beschouwde. Is de vrede nog wel onzeker, men mag er thans toch op hopen. Mogt Rusland Europa tot het voortzetten van den oorlog noodzaken, de oorlog zal dan met nieuwe kracht worden hervat.

Le Pays deelt de tekst mede van de instruktiën door de Porte aan den Turkschen gevolmagtigde te Weenen gegeven. Daaruit blijkt, dat de Porte verlangde, dat de juiste inhoud der vier voorwaarden aan haar zou worden ter beoordeeling gegeven, alvorens aan de Russ. gevolmagtigden te worden voorgelegd. Wat de 1. voorwaarde aangaat, zegt de Porte, dat het belangrijk zou wezen, dat, bij afschaffing van het beschermregt van Rusland over de vorstendommen, de regten die Turkije over die gewesten aan de mogendheden verleent, duidelijk worden omschreven. Rusland heeft nimmer een bepaald beschermregt gehad, maar het zich slechts toegeeigend, onder voorwendsel van nabuurschap en gelijkheid van godsdienst. Eene regeling der regten van de Vorsten ware ook hoog noodig. — Bij de 2e voorwaarde dient men in het oog te houden, dat Rusland de bevaarbaarheid van den Donau op verschillende punten heeft belemmerd, en dat de regten van de Porte op de oevers dier rivier worden gewaarborgd. — In zake de 3e voorwaarde ziet de Porte met erkentelijkheid, dat men de overmagt van Rusland in de Zwarte zee wil trachten te verminderen, maar zij hoopt tevens, dat, bij de herziening van het traktaat op de Zeestraten, de souvereiniteitsregten van Turkije op den Bosphorus en de Dardanellen worden in 't oog gehouden. — In zake de 4e voorwaarde betuigt de Porte, dat de rust en het welzijn van alle onderdanen van den Sultan hem evenzeer ter harte gaan, en hij heeft daarom niet alleen de regten, aan de Christenen door zijne voorgangers verleend, bevestigd, maar ook nieuwe toegestaan. Op nieuw betuigende, dat de Sultan die regten wil in stand houden, hoopt de Porte, dat de mogendheden in zake het binnenlandsch bestuur die onafhankelijkheid der Porte zullen blijven erkennen, die de Westmagten tegen de aanranding van Rusland in den tegenwoordigen oorlog hebben willen beschermen.

— Omtrent de zamenstelling van het reservekamp bij Konstantinopel meldt men, dat het zal bestaan uit 3 divisieën infanterie, waarbij eene van de garden, eene divisie ruiterij en eene talrijke artillerie, men gelooft dat dit leger, zoo noodig met de Sardiniesche troepen in Bessarabië zou gaan ageren.

, De Commissie van Lienden (prov. Gelderland) heeft weder voor de noodlijdenden in hare gemeente ontvangen door tusschenkomst van de HH. J. H. C. WAGENER, Theol. Cand., en G. C. BOOMER, Theol. Stud. te Utrecht, de navolgende giften:

Van den Hr. H. A. v. D. W. B. *f* 2,50. H. TH. C. C. *f* 1,—. Mevr. PF. *f* 1,—. v. D. H. *f* 2,—. Van V. *f* 2,50. C. TH. VAN L. *f* 2,50. C. W. J. v. B. v. D. *f* 2,50. L. M. *f* 2,50. N. N. *f* 1,50. N. N. *f* 1,—. Mej. C. M. *f* 2,—. D. M. *f* 1,—. K. H. *f* 1,—. N. N. *f* 1,—. J. C. D. J. *f* 25,—. v. L. v. S. *f* 2,—. Douairière v. I. geb. B. v. B. *f* 1,—. I. I. P. *f* 2,50. Mej. M. A. D. W. G. *f* 2,—. Mevr. V. *f* 2,—. E. H. K. *f* 3,—. Mevr. v. M. *f* 2,—. Mevr. v. D. P. *f* 1,—. H. v. N. *f* 1,—. Mevr. R. *f* 2,50. Mevr. C. *f* 1,—. F. v. D. H. *f* 1,—. N. N. *f* 2,50. Mevr. M. v. C. *f* 2,50. Mej. M. *f* 2,50. Freule v. L. *f* 1,—. Mevr. D. V. *f* 2,50. Mevr. G. *f* 1,—. A. C. *f* 1,—. v. M. *f* 1,—, Mevr. S. *f* 1,—. Mevr. B. *f* 1,—. Mevr. DE M. v. A. *f* 1,—. Uit Amsterdam van G. B. *f* 2,50. C. K. *f* 2,50. V. J. C. *f* 2,—. H. K. *f* 3,—. A. B. *f* 2,—. D. *f* 1,—. I. B. *f* 2,—, en A. B. *f* 2,—. Totaal *f* 104,—.

VEEREN, *Burgemeester.*
J. v. OMMEREN Wz., *Wethouder.*
A. VERBRUGH Az., *Lid v. d. Raad.*
J. J. v. HEMERT, *Secretaris.*
W. VAN KOPPENHAGEN, *Onderw.*

, Ondertrouwd:

J. VAN DER GENUGTEN, Apotheker, van Amsterdam,

en

J. H. MECKLENBROICK.

Utrecht, 5 April 1855.

Eenige kennisgeving.

, Heden beviel voorspoedig van een' ZOON ANNA PROPER, geliefde Echtgenoot van

J. M. PORTON,

Utrecht, 9 April 1855. Droogist.

, Carlsruhe, 2 April 1855. Heden overleed de Hoog WelGeboren Heer Baron M. TAETS VAN AMERONGEN, gep. Generaal in Groot Hertoglijk Darmstadsche dienst.

, Heden overleed tot mijne en mijne kinderen diepe droefheid, mijn innig geliefde jongste Zoon BENJAMIN GERHARD, in den jeugdigen leeftijd van bijna 23 jaren. C. F. LIX-RAAVEN,

Utrecht 7 April 1855. Wed. J. VAN GRUTING.

Utrechtsche Schouwburg.

Met toestemming van het Hoofd van het Plaatselijk Bestuur.,

Zullen de Noord-H. Tooneelisten, onder directie van den Heer **J. EDUARD DE VRIES,** de eer hebben te geven op

DONDERDAG 12 APRIL 1855.

BUITENGEWONE VOORSTELLING.

DE SPELER

OF REVENGE-PRAAG.

TOONEELSPEL in vijf Bedrijven. Naar het Hoogduitsch van W. A. IFFLAND, door den Heer D. ONDERWATER.

Baron v. WALLENFELD, de Hr. **A. PETERS,** (als Gast.)

GEVOLGD DOOR:

DE HOED VAN DEN HORLOGIEMAKER.

BLIJSPEL in een Bedrijf. Naar het Fransch, van Mw. EMILE DE GIRARDIN, door C. M. HOVING. (*Nooit vertoond*).

Om de uitgebreidheid der Voorstelling Aanvang precies ten **half 7** *ure.*

Prijzen der Plaatsen: Eerste Rang *f* 1,99; Tweede Rang *f* 1,40; Parquet *f* 1,25; 1e Amphitheater *f* 1,10, Parterre *f* 1,00; 2e Amphitheater *f* 0,65; Gaanderij *f* 0,40.

Heeren militairen in uniform in alle rangen half geld.

De Plaatsen kunnen besproken worden van af heden bij den Heer DOESBURG, en den dag der voorstelling aan den Schouwburg van 11—3 ure.

DOMEINEN.

, Op Dingsdag den 17. April 1855, des voormiddags ten 11 ure, zal te Utrecht in het locaal van publieke verkoopingen achter St. Pieter, door den Ontvanger der Registratie en Domeinen te Ysselstein, in het bijzijn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat in de provincie Utrecht, ten overstaan van den Notaris VOSMAER, residerende te Utrecht, publiek worden verpacht, onder voorbehoud van nadere goedkeuring:

Het Rijksveer over de Rivier de Lek tusschen Vianen en Vreeswijk met het op den Lekdijk staande Veerhuis.

ingaande den 1. Mei 1855 en eindigende den 30. April 1864.

De Voorwaarden en reglementaire bepalingen liggen ter lezing aan de provinciale Gouvernementen te Utrecht en te 's Gravenhage, en ten raadhuize der gemeenten Utrecht, Ysselstein, Vreeswijk en Vianen; ten bureele van den ondergeteekenden Directeur, in het Oost-Indischhuis te Amsterdam, ten kantore van opgemelden Ontvanger, alsmede ten kantore van de Ontvangers en in de meest bezochte wordende Logementen, als in de biljetten nader is omschreven.

Inlichtingen zijn te bekomen, voor zooveel betreft het Geldelijk beheer, bij den Ontvanger te Ysselstein en ten opzigte van het Materieel beheer bij den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat in de provincie Utrecht.

Amsterdam den 21. Maart 1855.

De Directeur der Registratie en Domeinen voor de provincien Noord-Holland en Utrecht,

S T E E N D I J K.

, De Hoofdadministratie van het Regement Veld artillerie zal op Zaturdag den 14. April 1855, des middags 12 ure, aan het Nicolai kerkhof te Utrecht, doen verkoopen DRIE REFORME PAARDEN.

, **Te Huur (of te Koop)** met 1 Mei, het Buitentje *L A N D Z I G T*, te Baarn, in huur *f* 250, bestaande in HUIS met 7 Kamers, Zolder, droogе Kelder en grooten Tuin. Te bevragen aan het Bureau der Utrechtsche Courant, franco brieven onder Letter B. B.

TE HUUR

, tegen 1. Mei TWEE KAMERS, voorzien van Slaapplaatsen, Kasten, Schoorsteenen, enz, een fraai uitzigt hebbende op het Station en verder op de geheele Stad, in de *Laan van Kroese.* Te bevragen aldaar bij P. VLASMAN, no. 14.

, Eene fatsoenlijke Weduwe met eene meid verlangt met 1. Mei e. k. op cenen goeden stand te Huren TWEE ONGEMEUBELEERDE KAMERS, beiden met Stookplaatsen voorzien. Adres met franko brieven aan het bureau dezer Courant onder Lett. W. K.

, De ondergeteekenden berigten, dat zij de nieuwste Modellen van HEEREN HOEDEN ontvangen hebben, echte Vilte Hoeden super fijn 1. kw. *f* 8,—, 2. kw. *f* 4,50; Duitsche Zijden Hoeden zeer deugdzaam en soliede bewerkt *f* 2,— en hooger; Gibus Hoeden 1. kw. *f* 5,50; alle soorten van Kastoren Heeren en Jongeheeren vlambaars, Kinderen Kastoren Hoedjes, zeer fraai gegarneerd van *f* 2,50 en hooger, alle soorten van BUSKING PETTEN, fijne zwart Lakensche Petten en Kinderen Petten en verder alles wat tot dit vak behoort.

HEGENER & Co.

Rotterdam Hang—4— No. 47.
Amsterdam Bantammerstraat No. 373.
Utrecht Choorstraat w. D. No. 12.

ZIJDEN HOEDEN,

tot Fabrieks-prijzen.

, Om gedurende den afgeloopen winter het werkvolk aan de gewone wekelijksche verdiensten te laten, een *overruime* voorraad van mooi en solide bewerkte ZIJDEN HOEDEN verkregen hebbende, zullen dezelve, zoo lang de voorraad strekt, aan de Hoeden-Fabrijk van J. LEENARTS, Choorstraat E. 7, tot Fabrieks-prijzen worden verkocht.

, Als WINKELBEDIENDE in een Boek- en Papierwinkel wordt verlangd iemand van de P. G., die bewijzen kan overleggen van goed gedrag en bekwaamheid. Adres franco lett. A. B. aan het bureau dezer Courant.

226e STAATS-LOTERIJ.

, Bij den Gekwalificeerden Kollecteur P. H. HAANEBRINK te Utrecht zijn voor genoemde Loterij, waarvan de Eerste Klasse *Dingsdag* 10 April 1855 aanvang neemt, Heele en Gedeelten van Loten volgens 't plan te bekomen.

226e STAATS-LOTERIJ.

, Ten Kantore van J. P. KIPP, Choorstraat, zijn te bekomen Heelen en Gedeelten van Loten. De trekking begint op Dingsdag den 10. April 1855.

, ONZE LEZERS MAKEN WIJ OPMERKZAAM *op de pillen van Holloway.* De wereldberoemde naam van deszelfs zalf en pillen, is te veel bekend, om alnog veel aanbeveling te behoeven; maar zij zijn in de daad, de krachtigste geneesmiddelen, voor alle kwalen en ziekten waaraan het ligchaam des menschen onderworpen is. Menige onzer lezers hebben de weldadige uitwerking dezer pillen ondervonden in gevallen van ongesteldheid door de gal veroorzaakt, van bedorven maag, verzwakking in de ingewanden enz. en geen huidziekten hoegenaamd kunnen aan de heelkracht der *Holloway's* zalf weerstaan. De invloed die zij op het ligchaam uitoefend, is verbazend.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: Doosjes Pillen à *f* 0,80, *f* 1,85, *f* 3,00, *f* 6,75, *f* 13,5 , *f* 20,50. Potjes Zalf à *f* 0,80, *f* 1.85. *f* 3,00. *f* 13,85, *f* 20 95.

, Door S. E. VAN NOOTEN te Schoonhoven is op heden uitgegeven en aan de Inteekenaren verzonden:

DE ZAAIJER,

MET EENE PLAAT;

zijnde de **Derde Aflevering** van het werk

DE GELIJKENISSEN VAN DEN ZALIGMAKER.

DOOR

C. E. VAN KOETSVELD.

De *eerste* en *tweede* Aflev. van dit werk zijn met de Voorwaarden in de meeste Boekwinkels ter inzage voorhanden of te bekomen.

, H. A. M. ROELANTS, te Schiedam, heeft uitgegeven:

DE BURGEMEESTER,

HULP-OFFICIER VAN JUSTITIE.

EENE HANDLEIDING

BIJ DE TOEPASSING DER DAARTOE BETREKKELIJKE ARTIKELEN VAN HET WETBOEK VAN STRAFVORDERING.

door

Mr. L. G. GREEVE,

Kantonregter te Schiedam.

Prijs *f* 1,30.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

April	Uren.	Wind- rigt.	Wind- kr.	Barom. bij 0°.	Ther F.	Afwijk. d. temp	Vochtigh	Gev. regen	*Aanmerkingen.*
			N. G.						
8	2	nw.	26.0	759.96	46.8	— 6.3	0.54	0	Bewolkt.
	10	wnw.	3 0	59.91	37.9		95	0.1	Bijna helder.
9	8	wzw.	2 0	55.65	41.5		89	0.1	Zw. bewolkt.
	2	w.	12.0	51.70	45.1	— 4.9	93	2.6	Idem; regen.
	10	w.	22.0	44.51	45.9		90	4.0	Betr.; regen.
10	8	wnw.	20.0	41.28	45.0		84	2.5	Ligt bewolkt.

EFFECTEN-SOCIETEIT TEN HALF VIJF URE.

AMSTERDAM, Zondag 8 April.

Metallick 5 pCt. $62^{9}/_{16}$, $^{1}/_{2}$.
Dito Nation. $67^{1}/_{8}$.
Russ. bij Stiegl. 5 pCt. 82.
Spaansche Coup. Bewijzen $5^{1}/_{2}$.

Utrecht, bij L. E. BOSCH en Comp.